

Nr 729

Av herr **Tobé**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 46, med förslag till lag om ändring i byggnadslagen den 30 juni 1947 (nr 385) m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 46 har förslag framlagts om ändring av bl. a. byggnadslagen. I en ny paragraf 44 a har getts möjlighet för stad att för sanering av äldre bebyggelse, som det av historiska eller kulturhistoriska skäl är angeläget att bevara, lösa mark och byggnader i den omfattning som kan prövas erforderlig. Vid remissbehandlingen har från flera håll, bl. a. från överståthållarämbetet, framförts önskemål att expropriationsmedgivande borde grundas på åtminstone en antagen stadsplan. Möjligheten för den enskilde fastighetsägaren att bedöma sin möjlighet att medverka i saneringen skulle därigenom underlättas. Enligt lagtexten och departementschefens uttalanden skall hänsyn tagas till markägares önskemål att förena sig med staden att genomföra erforderliga åtgärder. Departementschefen har dock avvisat denna fordran på stadsplan men har kraftigt understrukt att ett saneringsprogram föreligger då expropriations-tillståndet skall bedömas. Enligt min mening kan denna departementschefens inställning godtagas, men jag anser att de viktiga uttalanden han gjort angående arten av den utredning som bör föreligga, innan expropriations-tillstånd medges, är av sådan vikt att de bör föranleda en komplettering av Kungl. Maj:ts byggnadsstadga.

Med anledning av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå en komplettering av byggnadsstadgan av ovan antydd art.

Stockholm den 11 mars 1963

Erik Tobé